

De amicitia di. qd mundi nequeant fore amatores paricipes.
De his q uera loquunt^r. De incerto uite & plicis disputationibus.
De supplicis diuitu. De aduersariis. tolerantia & retributione.
De passione dñi & marci. De remedijs uitae psonis.
De uirtutib. scōx. & conuersionibus eorū qui fuerant peccatis astricti.

INTER OMES DI VI

ARVM PAGINARVM SCRIPTORES

iure meritoq. aptica coruscat auctoritas. que ita di
uino moderamine ubiq. digesta ē. quaten^r utriusq. tes
tamenti pconiū inse cūnere uideat^r. Quicquid enim
lex & pphete sub uelamine litter. eratq. enigmatum
ambiguitate ptulerunt. beati apti q dñm legis ac pphe
tarū. xpm scilicet in carne uidere meruerunt. ipsis
psentie magisterio edocui. ut pōt a uero sole incōpa
rabiliter illuminati luminosissimis eloquijs nob dilucida
uerunt. Qua ppter pascensione saluatoris. cuius uicarii
pastores iā effecti fuerant. ne oues dñi apabulo diuini
uerbi diutius ieiuni remanerent. quidā illox. ad scri
benda euangelia. qdā u^o ad cōponendas exhortatorias
eplās. sigillo fidei munitas se ctulerunt. ex quib. unus
beatus IACOBUS cognomito frat dñi erat. quē ipse dñs
hierosolime epīm pfecerat. Is enī in ordine harū eplārū
q^o canonicas uocant id ē. regulares. primū optine & locū
canonicas aut iccirco appellatas existimo. eo qd ino
ralem pōmā inse sensu cūneant. & fidē dñicā incor

dib